

Bogen består af 33 små lyriske tekster, som er inddelt i temaerne "Menneske", "Samfund", "Biologi og psyke" og "Erkendelse".

Teksterne i "Menneske" behandler samspillet mellem barnet og forældrene; herunder fænomener som spejling, omsorg, samspillet krop og sprog, samt opdragelse.

Teksterne i "Samfund" behandler kvaliteter og udfordringer ved at være menneske i dagens lynhurtige konkurrencesamfund; herunder "mental opvarmning"/ADHD-lignende adfærd som en konsekvens af nutidens kompleksitet og de mange ting, vi skal forholde os til, målfokus- og styring, det enkelte individs ansvar og samspillet med andre.

Teksterne i "Biologi og psyke" behandler bl.a. psykiske diagnoser, herunder hvordan diagnosen/det syge kan ses som en fuldstændig normal reaktion på nogle bestemte opvækstbetingelser; diskussionen om biologi eller miljø, og hvordan psykiske diagnoser i "hjernens tidsalder" har tendens til at fungere som forsimplede forklaringer på en observerbar adfærd med henvisning til at "det er noget i hjernen" – i stedet for at spørge om psykiske lidelser kan forstås ud fra livsomstændigheder eller samfundsmæssige forhold.

Teksterne i "Erkendelse" behandler fysik, biologi og psykologi; hvordan erkendelse starter med kroppen, hvordan fysikken også er uhåndgribelig (lige som psyken og psykologien), og hvordan psykens kompleksitet ikke kan sættes på formel, men alligevel kommer vi gang på gang til at forenkle og reducere fx børns adfærd til diagnoser, frem for at forsøge at forstå baggrunden for adfærden.

Teksterne befinder sig i krydsfeltet mellem psykologi og filosofi og henvender sig til enhver, som interesserer sig for, hvad det vil sige at være menneske, forælder og borger i nutidens samfund – og som kan lide at reflektere og filosofere herover. Således ikke kun en bog til fagpersoner.

Som læser vil man opleve, at nogle tekster vækker mere genklang end andre. Men for de flestes vedkommende gælder, at de er skrevet med stor psykologisk indsigt og analyse, og med en poesi og et finurligt tvist, som gør dem til interessant læsning. Lars Rasborgs opfordring til læseren om at se bagom diagnose og adfærd og til at forstå adfærden ud fra livsomstændigheder eller samfundsmæssige forhold, ser jeg som et vigtigt bidrag til samfunds- og diagnosedebatten, og som en vigtig reminder til psykologer og andre fagpersoner, som beskæftiger sig med børn, unge og voksne med diagnoser.

Bogens svaghed er teksternes kildegrundlag, som bl.a. bygger på forfatterens egne bøger, observationer og analyser af fag- og skønlitteratur. Men bogens genre gør kildegrundlaget acceptabelt, da forfatterens ærinde ikke er at skrive udtømmende og videnskabeligt om emnerne, men at inspirere læseren til refleksion og diskussion.

Det er bogens styrke, at den kan læses i sin helhed fra start til slut, eller man kan lave nedslag; læse en enkelt tekst, reflektere og filosofere over den, læse den igen og reflektere videre.

Grafisk har bogen en æstetisk opsætning, som krydres med fem akvareller af Olafur Eliasson. De smukke akvareller, som kan lede tankerne hen på celler i et mikroskop, understøtter bogens temaer meget fint.

Af Julie Lysdal Alexandre, psykolog, mor og samfundsborger

